

ஐந்தாம் பருவம்
ஐந்தாம் பருவம்.

ஓர் சிறிய குழுவின் உடையதைப் போன்ற
அவர்களின் அழகிய காலையின்
பாதைகளின் குறுக்காய்
வீ சப்படும் ஒவ்வொரு குழுதிதோய்ந்த
முகமற்ற மனித உடலும்

உயிர்நிறைந்த
அவர்களின் சிரப்பின் மீ தாய்
உடைந்து விழும் மதிற்சுவர்களும்
காரணமாய்,
எங்கள் உடைய சிறுவர்கள்
சிறுவர்களாயில்லாது போயினர்.

நட்சத்திரம் நிறைந்த இரவில்
அதன் அமைதியை உடைத்து வடிபித்த
ஓர் தனித்த துப்பாக்கிச் சன்னத்தின் ஓசை
எல்லாக் குழந்தைக் கதைகளினதும் அர்த்தத்தை
இல்லாதொழித்தது.

எஞ்சிய சிறிய பகலிலோ
ஊமங்கொட்டையில் தரேச் செய்வதையும்
கிளித்தட்டு மறிப்பதையும்
அவர்கள் மறந்துபோனார்கள்.

அதன்பின்னர்
படலையை நேர்த்துடன் சாத்திக் கொள்ளவும்
நாயின் வித்தியாசமான குரப்பை இனம் காணவும்
களைவிகடே காதிருக்கவும்
கடேட்ட களைவிக் குவிட இல்லாதபோது
மௌனமாகியிருக்கவும்,

Written by பி.இரயாகரன்
Tuesday, 15 June 2010 19:52 -

மந்தைகள் போல எல்லாவற்றையும்
பழகிக்கொண்டனர்.

தும்பியின் இறக்கையைப் பிய்த்து எறிவதும்
தடியையும் பொல்லையும் துப்பாக்கியாக்
கி எதிரியாய் நின்றதே நண்பனைக் கொல்வதும்
எமது சிறுவரின் விளையாட்டானது.
யுத்தகால இரவுகளின் நெருங்குதலில்
எங்கள் குழந்தைகள்
“வளர்ந்தவர்” ஆயினர்

ஐஐஐஐஐஐஐஐ
ஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐ

மொத்தத்தில்
எல்லோரும் அவசரமாயுள்ளனர்.
என்னிடம்,
ஞாபங்கள் மட்டும் எஞ்சியுள்ளன.

வெளியே
பதற்றமற்று மௌனமாய் நிற்கும்
மரங்களின் நிழல்கள்
கீழே கிழிந்து போயுள்ளன.

தெருவில்
அவலமும் பதற்றமுமாய்
நாய்கள் குலகைக்கும் போது
பட்டப்பட்டு கதவுகளை
மீண்டும் ஒருமுறை சரிபார்த்துவிட்டு
எல்லோரும் தங்கப் போகும் நேரத்தில்
நான்,
நாளகைக்குத் தோன்றுகிற சூரியன் பற்றி
எண்ணமுடியாது.

